

F.C.I. - Standard Nr.143/14.02.1994/D

DOBRMAN
(DOBERMANN)

ZEMĚ PŮVODU: Německo

VYUŽITÍ: doprovodný, obranný a služební pes

KLASIFIKACE FCI: Skupina 2: pinčové a knírači, molossoidní plemena a švýcarští salašníčtí psi
Sekce 1: Pinčové a knírači s pracovní zkouškou

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

Plemeno dobrman je jediné německé plemeno, které nese jméno svého prvního známého chovatele Friedricha Louise Dobermanna (2.1.1834 - 9.6.1894), který byl výběřčím daní, správcem rasovny, městským odchytačem psů se zákonným právem odchytit všechny volně pobíhající psy. K chovu vybíral z tohoto zdroje zvláště ostré psy. Důležitou roli při vytváření tohoto plemene hráli jistě tzv. "řezničtí" psi, kteří byli na tehdejší poměry relativně prošlechtěnou rasou. Tito psi byli určitými předchůdci dnešních rottweilerů, smíšených s druhem ovčáckých psů, kteří byli v Duryňsku chováni v barvě černé s rezavými znaky. Z těchto plemen F. L. Dobermann vyšlechtil v 70. letech minulého století plemeno dobrman. Získal tak svoje plemeno, tzn. služební psy, kteří nebyli nejen ostražití, ale pracovali i jako ochránci dvora a domu. Často se používali jako hlídačí a policejní psi. Jejich časté používání v policejních službách tehdy vedlo k přezdívce "četničtí psi". Při lovu byli převážně používáni k lovu škodné zvěře. Pro uvedené přednosti byli dobrmani už na přelomu tohoto století oficiálně uznáni jako policejní plemeno. Chov dobrmanů je zaměřen na chov středně velkých, silných a svalnatých psů, kteří vykazují přes určitou robustnost elegantní a ušlechtilé linie.

Je mimořádně vhodný jako doprovodný, obranný a služební pes, stejně jako pes rodinný.

CELKOVÝ VZHLED: dobrman je středně velký, silný a svalnatý pes. Elegantními liniemi těla, hrdým a vzpřímeným držením, temperamentní povahou a odhodlaným výrazem odpovídá ideálnímu vzoru psa.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: tělesná stavba dobrmana je téměř kvadratická, to platí zvláště pro psy. Délka trupu (hrudní kost - sedací hrbol) nemá u psů přesahovat o více než 5 % a u fen o více než 10 % výšky.

CHOVÁNÍ/POVAHA: založením je dobrman mírumilovný, přátelský, v rodině velmi přítulný a milující děti. Přednost se dává střednímu temperamentu, středně vyvinuté ostrosti, a střednímu prahu dráždivosti. Při dobré ovladatelnosti a chuti k práci je nutné dbát na pracovní použití, odvahu a tvrdost. Zvláštní důraz je kladen na sebejistotu a nebojácnost při současné ostražitosti vůči okolí.

HLAVA:

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: silná, odpovídající stavbě těla. Při pohledu shora odpovídá tvar hlavy tupému klínu. Příčná linie temene má být při pohledu zepředu přibližně vodorovná a nesmí se svažovat k uším. Linie temene téměř navazuje na linii nosního hřbetu a směrem k týlu se lehce zaobluje. Nadočnicové oblouky jsou dobře vyvinuty, nevystupují vpřed. Čelní brázda je ještě patrná. Týlní hrbol nemá vyvstávat. Při pohledu zepředu a shora pozorované postranní části hlavy nesmějí působit vypoukle. Boční lehké klenutí horní čelisti a jařmové oblouky musejí být v harmonii s celkovou délkou hlavy. Osvalení hlavy je silně vyvinuto.

Stop: čelní sklon je malý, ale dobře vyznačen.

OBLIČEJOVÁ ČÁST

Nos: nosní houba je dobře vyvinutá, spíše širší než okrouhlá, celkově nijak nevystupuje, s velkými otvory. U černých psů je nos černý, u hnědých může být ve světlejším tónu odpovídajícím zbarvení.

Tlama: musí být ve správném poměru k mozkovně a silně vyvinutá. Tlama je hluboká, má dosahovat až po moláry. Tlama musí dosahovat požadované šíře i v oblasti dolních a horních řezáků.

Pysky: mají pevně a hladce přiléhat k čelistem a musí zajistit pevné uzavření tmavě pigmentované ústní štěrbin. U hnědých psů může být pigment poněkud světlejší.

Čelist, Skus, Zuby: horní i dolní čelist silná a široká. Nůžkový skus, 42 zubů odpovídajících zubnímu schématu, normální velikosti.

Oči: středně velké, oválné a tmavě zbarvené, u hnědých psů je dovolen trochu světlejší odstín. Oční víčka jsou dobře přiléhající. Okraje víček osrstěné.

Uši: vysoko nasazené a vzpřímeně nesené, kupírované přiměřeně k délce hlavy. Je-li v zemi zákaz kupírování, uznávají se nekupírované uši jako rovnocenné. (Měly by být středně velké, přiléhající ploše předním okrajem k líci).

KRK: v poměru k hlavě a tělu je dobré délky. Suchý a svalnatý, se vzestupnou líbivě zaoblenou linií. Držení krku je vzpřímené a vyznačuje se ušlechtilostí.

TRUP:

Kohoutek: má být zvláště u psů silně vyznačen a svou výškou a délkou určuje průběh hřbetní linie klesající k zádi.

Hřbet: je krátký a pevný, dobré šířky a dobře osvalený.

Bedra: dobré šířky a dobře osvalená. Fena může být v bederní partii delší, protože potřebuje místo pro struky.

Zád: má být směrem od křížové kosti po kořen ocasu sotva znatelně skloněná, lehce zaoblená. Nemá být přímá, ani nápadně srázná, má být dobré šířky a silně osvalená.

Hrudník: délka a hloubka hrudníku musí být ve správném poměru k délce trupu, přitom má hloubka hrudníku s lehce klenutými žebry dosahovat přibližně poloviny kohoutkové výšky. Hrudník je dobré šíře s výrazným předhrudím.

Břišní linie: od konce hrudní kosti k pánvi je břicho zřetelně vtažené.

OCAS: je vysoko nasazen a krátce kupírován, dva ocasní obratle mají být viditelně zachovány. V

zemích, kde je kupírování ocasu zakázáno, může se ocas ponechat přirozený.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Hrudní končetiny jsou ze všech pohledů téměř rovné, tzn. kolmé k zemi a silně vyvinuté.

Plece: Lopatka pevně přiléhá k hrudnímu koši, z obou stran dobře osvalená a přesahuje nahoře trny hrudních obratlů. Je co možná nejvíce šikmo směrem dozadu uložená a svírá s vodorovnou rovinou úhel asi 50°.

Paže: Dobré délky a osvalení. Úhel kosti pažní k lopatce je asi 105° – 110°.

Loket: Dobře přiléhající a nevybočující.

Předloktí: Je silné a rovné, dobře osvalené. Délka je vyvážená v poměru k tělu.

Zápěstní kloub: Silný

Zápěstí: Silné kosti zepředu rovné, z boku jen lehce našikmené (max. 10°) .

Tlapy: Jsou krátké a uzavřené. Prsty dobře klenuté (kočičí tlapa) , drápy krátké, černé

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Všeobecně: při pohledu zezadu působí v důsledku výrazného osvalení dobrman v partii kyčlí a zádě oble. Svaly od pánve přes stehna a bérce mají být dobře vyvinuty, stehna, kolena a hlezna široká. Silné pánevní končetiny jsou rovné a stojí paralelně.

Stehno: Dobré délky a šířky se silným osvalením. Dobré zaúhlení kyčelního kloubu. Úhel k vodorovné rovině 80° - 85°.

Koleno: Kolenní kloub je silný a dobře vyvinutý. Je tvořen hlavicí stehenní a bércevé kosti spolu s čéškou. Koleno svírá úhel zhruba 130°.

Holeň: středně dlouhá, v souladu s celkovou délkou pánevní končetiny.

Hlezno: Středně silné, rovnoběžné. Bércevé kosti se v hleznu spojují s kostmi zadního zápěstí (úhel cca 140°).

Zápěstí: Je krátké a postavené kolmo k zemi.

Tlapky: Jako u hrudních končetin jsou prsty krátké, klenuté a uzavřené. Drápy krátké a černé.

CHŮZE/POHYB: chody mají mimořádný význam nejen pro výkonnost psa, ale i kvalitu exteriéru. Krok je pružný, elegantní, obratný, volný a prostorný. Hrudní končetiny dosahují co nejvíce dopředu. Pánevní končetiny dodávají dalekým vykročením a pružností žádoucí pohybovou sílu. Pes klade hrudní končetinu a pánevní končetinu na opačné straně takřka současně vpřed. Dobrá pevnost hřbetu, vazů a kloubů.

KŮŽE: Pevně na celém těle přiléhá a je dobře pigmentovaná.

OSRSTĚNÍ

SRST: srst je krátká, tvrdá a hustá. Pevně a hladce přiléhá a pokrývá rovnoměrně celý povrch těla. Podsada není žádoucí.

BARVA: černá nebo hnědá s červenohnědým ostře ohraničeným a čistým pálením. Pálení se nachází na tlamě, jako skvrny na lících a nad očima, na hrdle, dvě skvrny na hrudi, na nadprstí a tlapách, na vnitřních stranách stehen, okolo řitě a na sedacích hrbolech.

